

Lapin Naava

Ohjelmapalvelut

Seuratalo

Seuratalon historia alkaa jo vuodesta 1930, jolloin Narkaukseen perustettiin Vasken urheilijat ja vuotta myöhemmin Vasken hiihtoseura. Nämä seurat toimivat Ounasvaaran hiihtoseuran alajaostona Joulukuussa 1945 päätettiin irtautua Ounasvaaran hiihtoseurasta ja perustaa uusi urheiluseura Kivalon urheilijat

Uusi seura aloitti toimintansa ripeästi. Keväällä 46 ostettiin Matti Vanhanarkaukselta tontti urheilukenttää ja seurantaloa varten. Keväällä kaadettiin tukit, jotka ajettiin talkoilla tontille, sahautettiin hirsiksi ja tehtiin tanssilava kesäksi.

Toukokuussa 1947, Kivalon urheilijat ry merkittiin yhdistysrekisteriin.

Keväällä 1947 annettiin seuratalon hirsityöt urakkaporukan tehtäväksi. Muut työt tehtiin talkoilla ja talo saatiinkin jo syksyllä siihen kuntoon, että voitiin ryhtyä järjestämään iltamia.

Tarina kertoo, että urheilu oli tosi tärkeä asia kyläläisille ja sitä kuvastaa hyvin se, että eräästä talosta oli kaksi renkiä palkallisina pelkästään seuratalon rakennustöissä ajamassa hevosilla tukkeja työmaalle.

yleisurheilukentän virkaa toimitti nykyisen kentän paikalla olleet sarkapellot, joiden reunoja juosten kierrettiin. Satasen suora oli seuratalon puoleisella reunalla, koska siinä oli kuivin paikka. korkeushyppy ja kuulantöntöpaikat sijaitsivat lipputangon vieressä ja nykyisen parkipaikan lähellä.

Talvella 1949 Kivalon urheilijat sai järjestettäväkseen Lapin piirinmestaruushiihdot. Siinä olikin kylälle touhua, kun yli 200 kilpailijaa ja heidän huoltajansa ratkoivat mestaruuksia Vaskikivalon rinteillä. Kisat saatiin viedyksi hyvin läpi, jäipä seuralle vielä talkoopalkkiotakin.

Niin Kivalon urheilijoille kuin monille muillekin vastaaville pienille urheiluseuroille, iltamat olivat aina olleet varainhankinnan kannalta tärkeitä. Iltamissa oli oleellisena erona nykyaikaisiin tansseihin verrattuna, että niissä järjestettiin ohjelmaa, koska näin oli mahdollista välttää varsin korkea, 40 prosentin huvivero. Seuraavassa yksi vuonna 1949 nimismiehelle lähetetyn iltamalupahakemus :

Rovaniemen maalaiskunnan herra nimismiehelle.

Kunnioittaen pyydämme lupaa saada järjestää ohjelmalliset palkintojenjakoillamat Narkauksessa seurantalolla 13. 3. 1949 kello 19-01.00.

Ohjelma:

- yhteislaulua*
- runo*
- yhteislaulua*
- pakina (miu ensimmäinen rakkautein)*
- näytelmä (Suuttuva nukke)*
- kääpiöt*

VÄLIIKA

- yhteislaulua*
- runo (humoristinen)*
- yksinlaulua*
- palkintojenjako*

Lopuksi tanssia

Päätös: anomukseen suostutaan, huvivero 0 prosenttia

Tämänkaltaisia iltamia järjestettiin jopa 15 -20:t vuodessa.

Narkauksen kylälle ja saman tien Seurantalolle saatiin sähköt Helsingin olympiavuonna 1952.

Kivalon Urheilijoiden muuntautumis kyvystä kertoo mielstäni se, että seuran lajivalikoimaan tuli 50-luvulla perinteisten lajien, hiihdon ja yleisurheilun rinnalle myös pyöräily.

SVUL:n Lapin piiri järjesti 50-luvulla vuosittain Lapin ajon nimellä tunnetun useampipäiväisen polkupyöräkilpailun. Kivalon urheilijoiden kilpailijat menestyivät varsinkin retkipyöräsarjassa Armas Keskinarkauksen voittaessa henkilökohtaisen kilpailun neljä

kertaa peräkkäin vuosina 54-57.

Joukkuekilpailussakin Kivalon urheilijat menestyi hienosti ollen ensimmäisenä joukkueella Armas Keskinarkaus, Leevi Lintula, Erkki Simonaho, Erkki Palovaara.

50-luvun lopun toiminnalle on kuvaavaa sodanjälkeisten suurten ikäluokkien tulo siihen ikään, että omia rajoja haluttiin kokeilla urheilukilpailuissakin, eikä vain kotipirtissä sisarusten kanssa nujakoidessa.

Varmaan tätä toiminnan vilkkautta kuvaa osuvasti katkelma vuoden 59 toimintakertomuksesta.

"Kulunut vuosi on ollut seuran toiminnassa elpyneen toiminnan vuosi. Kilpailutoiminta oli kesäkuukausina seuramme pienuuden huomioon ottaen hyvinkin vilkasta. Erityisesti meidän vanhempien jäsenten on ilolla merkillepantava aivan nuorten jäsenten, tyttöjen ja poikien innokas mukanaolo ja yrittämisen halu.

KILPAILUTOIMINTA:

Yleisurheilukilpailuja järjestettiin ainoastaan jäsentenvälisinä.

Kilpailuja oli kolmet maastojuoksut ja viidet yleisurheilukilpailut, joissa oli osanottajia seuraavasti:

- miehiä 61
- naisia 28
- poikia 120
- tyttöjä 56
- yhteensä 265 kilpailijaa"

60-luvun puolivälissä suuret ikäluokat tulivat työikään, ja koska pienessä kylässä ei ollut työtilaisuuksia tarjolla, sen hakuun lähdettiin asutuskeskuksiin ja aina Ruotsiin asti.

Tämän vuoksi Kivalon urheilijoiden toiminta oli 60-luvulla harvojen aktiivisten jäsenten varassa.

Urheilukenttä saatiin tehtyä kesällä 1968

Poismuuttaneita alkoi palautua Narkaukseen 70-luvulla. Heidän myötään kylälle tuli junantuomia vävyjä ja miniöitä.

Urheiluseuran toimintaan tuli taajamissa suosittuja joukkuelajeja,

kuten lentopallo ja jalkapallo ja näin uusi kenttä saikin käyttöä. Kivalon urheilijat pelasi jalkapalloa neljännessä divisioonassa, ja kilpailumatkat ulottuivat jopa Utsjoelle saakka.

Tanssien järjestäminenkin sai hetkeksi lisävoimia ja osallistujia. Lähiseutujen tanssiorkesterit ja pumpput pääsivät esiintymään, tanssilattia oli täynnä ja musiikki soi. Tansseihin osallistui parhaimmillaan parisataa tanssin ystävää, högyrymakkarat ja olutkin teki kauppaansa sekä taisi verolippujakin mennä useamman kerran kaupaksi. Vero oli tuolloin 25%.

Parhaana kesässä pidettiinkin jopa 11 tanssit.

Tanssin välissä piti tietysti välillä käydä viilentymässä ulkosalla ja joskus autosta tai puun juurelta saattoi löytyä "miestä väkevämpääkin".

Poliisikin varmaan vieraili joskus tansseissa, mutta missäpä ei.

Varsinkin hirvipeijaistansseissa heidät näki, mutta syynä oli kuitenkin käristys ei hampaiden kiristys. Peijaisissa parhaana vuotena kävikin jopa 400 tanssin ja käristyksen ystävää. Tämä yhdistelmä on kyllä varsin raskas ja tarina kertoo, että ikävä kyllä muutaman viimeinen valssi tanssittiin seurantalolla tästä syystä..

80-90 lukujen vaihteessa muutoksen tuulet alkoivat kiihtyä ja näkyivät myös seurantalons toiminnassa.

Televisio toi lisää tarjontaa kilpailemaan ajanvietosta. Työn muutos ja työtarjonta lisäsi tarvetta muuttaa kaupunkiin.

Uuden sukupolven musiikkimaku ei enää tukenut lavatanssikulttuuria.

Nämä seikat varmasti vaikuttivat siihen, että seurantalons toiminta alkoi hiipumaan. Seurantalons katto sai kuitenkin uudet pellit, jotta tulevaisuus kuitenkin olisi turvattu.

Kesällä 1997 Seurantalolla järjestettiin Suomen itsenäisyyden 80- ja Kivalon urheilijat ry:n 50-vuotisjuhla. Tässä juhlassa käytiin läpi seurantalons historiaa sanoin ja iltamamaisin näytelmin.

Tämän jutun pohja on suurelta osin juuri tämän juhlan käsikirjoituksesta.

2000 luvun alussa Eu leader rahoilla toteutettiin seurantalolle remontti, jossa tiloihin saatiin sisävesat ja baarinpuolelle lisää anniskelutilaa.

2010 luvulla Seurantalo siirtyi Kivalon urheilijoilta Narkaus kämän kylät ry:n hallintaan.

Seurantaloa alettiin vuokraamaan häiden viettopaikkana ja kesäisin siellä järjestetäänkin muutamia häitä.

2020 luvulla Seurantalo päätettiin myydä ja näin sen omistus siirtyikin takaisin alkuperäisen suvun omistukseen.

Mitä Seurantalolla seuraavaksi alkaa tapahtumaan on vielä avointa, mutta toiveikasta.